

З Різдвом Христовим!

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 99-100 (14202-14203), 22 ГРУДНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

В очікуванні Різдва

Велике й величне, тепле й натхненне, щире й сердечне – таким воно вдалося, це справжнє свято пісні! Творчий вечір народної артистки України, композиторки, виконавиці та волонтерки Лесі Горової, що відбувся в Будинку органної та камерної музики і в якому взяли участь усі вокально-хорові колективи Білоцерківської школи мистецтв №1 імені Юрія Павленка, називався «В очікуванні Різдва».

Ця неймовірно талановита співачка вкладає в українську культуру душу і самовіддану працю. Творчість для неї – не робота, а місія, мета якої – нести людям добро та красу, наближаючи нашу перемогу!

Від початку війни в Україні Леся Горова своє життя та творчість присвячує воїнам. Кількість її поїздок на східні терени вимірюється сотнями. Багато її пісень присвячені нашій перемозі та захисникам, і вони пролунали на концерті.

Під час заходу заступник міського голови Катерина Возненко від його імені вручила Лесі Горовій «Відзнаку міського голови» – за внесок у розвиток культурно-мистецького життя Білої Церкви та популяризацію нашого міста.

З вітальним словом виступила також директор школи мистецтв №1 ім. Юрія Павленка, заслужений працівник культури України Леся Крижешевська. Вона подякувала Лесі Горовій за співпрацю та її творчість, зауваживши, що кожна її пісня – це славень Україні, матері, рідній землі, нашим військовим.

«Ваші пісні красиві за мелодикою та наповнені великим змістом. Вони вчать дітей любити Україну, берегти її від ворогів, пишатися своєю мовою та піснею. Ви людина сили, натхнення і нашої мотивації. Ми дуже вас любимо й цінуємо. Многая літа вам і вашій творчій родині», – побажала гості Леся Крижешевська.

Під час концерту Леся Горова розповіла про свою волонтерську діяльність, ознаямила з історіями написання творів та виконала пісні на власні вірші. А також презентувала свою нову збірку пісень «Україна – це світло», і по завершенню концерту всі охочі могли їх придбати з дарчим підписом артистки.

«Я надзвичайно люблю це місто, його людей, давно співпрацюю з Білоцерківською школою мистецтв №1 імені Юрія Павленка, з її прекрасним директором Лесею Крижешевською, з колективом і учнями. Як же мені було приємно від того, що зал сьогодні був повний, що в концерті брали участь більше ста дітей. Ми вже трохи наближали атмосферу Різдва, співали мої колядки, бо це той стан, який заспокоює й лікує душу, дає надію, створює багато приємної, теплої і доброї енергії. Я розповіла трохи про свої поїздки до бійців, про їхні потреби й запевнила, що саме нашу культуру вони захищають у першу чергу, нашу можливість далі вчитися і розвиватися, щоби плекалась майбутня еліта, яка буде відбудовувати і розбудовувати Україну», – поділилася Леся Горова своїми враженнями від зустрічі в Білій Церкві.

Вона щиро дякувала всім учасникам концерту за професійний та натхненний спів її пісень, сказала, що й сама, як завжди, з великим задоволенням співала того дня разом із юними артистами.

● **ЛЕСЯ ВОЛОДИМИРІВНА ГОРОВА** народилася у Львові. Закінчила музичну спеціальну школу імені Соломії Крушельницької та Львівську державну консерваторію імені Миколи Лисенка (спеціальність – композитор, викладач теоретичних дисциплін). Навчалася у класі відомого українського композитора професора Мирослава Скорика. Після закінчення консерваторії працювала викладачем у Львівському державному музичному училищі. З 1996 року працює у Вищому мистецькому коледжі Київської дитячої академії мистецтв викладачем імпровізації та композиторської техніки. Серед її учнів – лауреати міських, всеукраїнських та міжнародних конкурсів юних композиторів. Лауреатка премії імені Віктора Косенка.

Леся Володимирівна ніколи не стоїть осторонь суспільних подій. Як справжній патріот України, брала активну участь у подіях на Майдані 2004 року, а також Революції Гідності 2013–2014 років.

Тому не дивно, що саме вона опинилася серед митців «Народної філармонії» – проекту, спрямованого на духовну підтримку тих, хто нині взяв до рук зброю, ставши на захист рідної землі.

Леся Горова часто гастролює за кордоном – в Іспанії, Італії, Франції, Словенії, Естонії, Латвії, Польщі, Сполучених Штатах Америки. На цих концертах співачка має можливість розповісти світові про ситуацію в нашій країні та збирати донати на потреби наших захисників, бо з самого початку війни на Сході Леся Горова підтримує наших військових.

Важливим доробком Лесі Горової є пісенні збірки для дітей «Відчинилося життя», «Колискові і не тільки». А нещодавно світ побачила ще одна – «Україна – це світло», до якої увійшли 37 пісень. Кожна пісня має свій неповторний настрій, характер, музичну мову, всі пісні пронизані національним колоритом.

До столу в Святвечір сіда Україна,
Зібравши свій рід на честь Різдва,
Вітає колядками Божого Сина –
Малого Ісуса Христа!
Даруй нам, Ісусе, і щастя, і долю,
Дай сили творити добро!

Здолати недолю, відстояти волю,
Відкинувши кривду і зло!
Нехай від яскині по всій Україні
Нам сяє Різдвяна зоря!
І, правдою сильні, в єднанні родиннім
Небесного славимо Царя!

Обірваний політ

У війни власний, зовсім не святковий, календар, часто скорботний... Останніми днями Білоцерківська громада попрощалася з двома своїми воїнами.

Руслан Миколайович ГАЙДАЄНКО, тридцятип'ятирічний навідник 2 спеціальної роти військової частини А 4122, загинув 12 грудня в районі Синьківки Куп'янського району на Харківщині під час виконання бойового завдання, захищаючи Україну від збройної агресії російської федерації.

Сергій Михайлович ГЕРЩУК, сорокадв'ятирічний солдат 2 егерського батальйону військової частини А 4056, помер 6 грудня внаслідок гострого розладу кровообігу на бойовій позиції поблизу Новогорівки Сватівського району на Луганщині.

Після важких прощань наших героїв поховали на Алеї Слави Сухоярського кладовища.

Низько кланяємося воїнам за ратний подвиг заради рідної землі. Висловлюємо щирі співчуття близьким полеглих.

Промені святкового сяйва

Нова книга Таїни Краєвської «Сяйво зимової ночі», що вийшла в ТОВ «Білоцерківдрук», просто не може не привернути увагу читачів. Чудове оформлення та ілюстрації Галини Невінчаної відповідають чудовим сюжетам і стилю авторки.

♦ Недарма ж на титульній сторінці є афоризм Ганса Християна Андерсена «Диво завжди трапляється з тим, хто в нього вірить». І читач не буде розчарований. Дива трапляються в кожному оповіданні: це несподівані зустрічі через багато років, раптово прозоріння героїв або здійснення неможливого бажання. Але в них відсутня надумана містика, адже всі вони мають реальні підстави для несподіваної розв'язки сюжету.

♦ Про героїв своєї збірки Таїна Краєвська пише, що вони «різного віку і соціального статусу, живуть у різні часи: хрущовської «холодної війни», брежнєвського «застою», горбачовської «перебудови», крутих 90-х і тривожних 2000-х років. Але всіх об'єднує спільне прагнення справедливості, свободи і щастя». Хоча герої різні, але спільного статусу: студенти, журналісти, художники, музиканти, вчителі. Відчувається, що авторка добре обізнана саме з такою категорією і з такими професіями. Складні характери її

героїнь дуже влучно виявляються в діалогах. Хоча горда і стримана співачка Сніжана, вперта й незалежна художниця Ілона, вимоглива й наполеглива вчителька Милана, грайлива і лукава Аля зовсім не схожі, але мають спільні риси: гідність і щирість.

♦ Завдяки вдалим літературним прийомам авторки – коротким або уривчастим фразам, афористичним висловам і дотриманням певного ритму, головні герої оповідань запам'ятовуються надовго й викликають у читачів розуміння або співчуття. А тому темпераментний і запальний режисер Віктор, іронічний і розважливий бізнесмен Геннадій, хитруватий і насмішуватий журналіст Артем сприймаються, як реальні знайомі.

♦ Спочатку здається, що кохання і романтичні стосунки героїв є головною темою оповідань. Але в кожному з них крізь святкову маску таємничості раптово проглядає гротескна або гірка насмішка над певними періодами політичного життя країни в радянські часи. Начебто серед плавного святкового

танцю іскристих сніжинок, яким авторка зачаровує читача, раптово проглядають гострі й колючі уламки розбитого дзеркала, в якому відбилася наше радянське минуле.

♦ Книга Таїни Краєвської підтверджує, що вона опанувала власний літературний стиль, у якому поєднується яскрава образність, душевна щирість і прихована іронія. У вступі «Від автора» вона пояснює, чому у важкі часи війни вирішила писати не лише про нашу Віру і Надію, але і про Любов. І її сподівання – подарувати читачам «хоча б кілька годин теплого світла, казкового свята і сяйва зимової ночі» – повністю здійснилися з виходом нової цікавої і захоплюючої книги.

Микола ПОЛІЩУК

Пам'ятаймо, аби не повторилося знову

14 ГРУДНЯ В БІЛОЦЕРКІВСЬКІЙ ГРОМАДІ ВШАНУВАЛИ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ ЧОРНОБІЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ, ПОВІДОМЛЯЮТЬ ОФІЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА.

над зруйнованим енергоблоком.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять людей, які врятували світ від масштабної техногенної катастрофи, а також усіх загиблих, померлих та ненароджених жертв Чорнобильського лиха. До пам'ятного знака учасники заходу поклали квіти.

Цього ж дня відбулося покладання квітів до пам'ятника загиблим героям-пожежним, що в парку Слави.

Учасники заходу, який традиційно відбувся біля пам'ятного знака «Чорнобильський дзвін», згадали, що в ніч з 25 на 26 квітня 1986 року на четвертому енергоблоці ЧАЕС стався вибух, який призвів до викиду в атмосферу величезних доз радіації та радіоактивних речовин, а 30 листопада 86-го було завершено будівництво саркофага

присутні вшанували пам'ять людей, які врятували світ від масштабної техногенної катастрофи, а також усіх загиблих, померлих та ненароджених жертв Чорнобильського лиха. До пам'ятного знака учасники заходу поклали квіти.

Цього ж дня відбулося покладання квітів до пам'ятника загиблим героям-пожежним, що в парку Слави.

Ви ще можете встигнути її побачити – цю дивовижну за своїм емоційно-енергетичним наповненням експозицію художніх полотен. І не налаштовуйтеся на безумовний релакс. Я б наважилася

порівняти враження від цієї виставки з тими, які отримуєш, читаючи талановитий роман про велике, стрімке, карколомне життя, в якому є місце і для юнацьких мрій, і вільного польоту уяви, і тихої радості, й шалених пристрастей, і гіркої болю, ненависті, сліз, і сонця віри...

Такою стилістично й тематично розкішною та професійно бездоганною видається персональна художня виставка «Від класики до сучасності з Україною в серці» нашої землячки **Елеонори ОБУХОВОЇ**, яка відкрилася й триватиме до 15 січня в Білоцерківському краєзнавчому музеї.

Власне, чим цікаві церемонії відкриття – ви можете із перших вуст отримати відповіді на безліч запитань, які виникають під час вдумливого перегляду полотен. У випадку з пані Елеонорою ви, звісно, можете просто поринути у пропонований нею варіант цього світу й потім тільки рефлексувати. А можете після кожного знайомства з картиною захопити уточнень, приміром, а чому така різна манера письма ось тут, де зображена дівчина часів да Вінчі, й он там, де в божевіллі океану світлом надії височить маяк? Як художниці вдається бути одночасно авторкою яскравого літа серед «Руїн» нашої «Олександрії» та моторошно-пророчого триптиху, з якого на вас дивиться кривава гадина війна?..

Але триває невід'ємна процедура початку заходу, коли вам відрекомендують саму художницю, трішки привідкриваючи завісу над її біографією. Ось тільки деякі штрихи до її портрета. Свого часу в художній школі вона вчилася малювати аквареллю, карбувати по міді та латуні, розписувати скло, мріяла оволодіти олійними фарбами. Пройшла повний курс академічного малюнка, академічного живопису, портретного живопису, фламандського живопису, вивчала техніку старих майстрів по дереву. В її «портфелі» – 4 персональні виставки в Києві, участь у міжнародних виставках у Чехії, Польщі, Португалії, Китаї, Греції, Німеччині, Італії тощо. Вона лауреатка міжнародних виставок-конкурсів «Ukrainian art week». А ще пані Елеонора – засновниця та керівниця артстудії «Світ живопису» в Києві та Білій Церкві, де займається з дітьми з 4 років та з

Планета Душа

дорослими. Зі своїми вихованцями вона провела вже 4 виставки у столичному музеї-студії Кавалерідзе, її учні беруть активну участь у різноманітних конкурсах та проєктах.

...І ви знову дивуєтесь обсягу того, скільки встигла й досягла ця з виду мініатюрна, молода жінка. Можливо, тільки очі видають потужність енергії, що впокорена характером та візуальною крихітністю героїні. А ще, як з'ясується згодом, – експресивна, образна мова. Після прибуття на свою адресу від директорки музею Оксани Афанасьєвої та учнів Дитячої музичної школи №2 звернулася до гостей і вона.

– Для мене сьогодні – дуже велике свято. Насамперед тому, що, проїхавши зі своїми картинами пів світу, я маю першу виставку в місті, де я народилася, де пройшло моє дитинство, де я мешкаю зараз.

По-друге, для мене це свято, бо я можу показати вам свій світ. Кожна моя картина – це я, це моя душа, моє життя. Картини не створюються руками, вони – тільки інструмент. Картина народжується в думках, уяві, в душі. Потім вона трансформується завдяки емоційному стану художника і з'являється на полотні.

Коли дуже багато років тому я познайомилася з олійними фарбами, відчула їхню пластичність і безмежні можливості, мені хотілось малювати все! Тому дуже велику частину свого життя я присвятила навчання. Вивчала живопис старих майстрів на дереві,

фламандський живопис. На виставці представлені зразки картин у згаданій техніці. Мене завжди дуже цікавила людина. Тому багато років я присвятила вивченню портретного живопису в

різних техніках. А на виставці можна побачити портрет як класичний, у фламандському стилі, так і в різних сучасних техніках.

Я людина дуже емоційна. Тож я вивчала сучасний живопис, через який найповніше можна розкрити свою емоційність. А ще це безмежне поле для експериментів. І всі мої експерименти також можна побачити на моїх полотнах.

Крім того, я тут представляю і свій архітектурний живопис. У мене була ціла серія робіт «Золоте кільце України», де я показала наші міста, в яких була сама. На них зображені парки, замки, фортеці... На виставці є кілька робіт із цієї серії. Серед них – білоцерківська «Олександрія». Тут я працювала на пленерах. Це був надзвичайний зв'язок із природою. Коли ти малюєш, і прилітає пташка, сідає на полотно й починає роздивлятися, як це відбувається. Або пробігає поруч білка, а потім зупиняється, підходить близьенько і з цікавістю заглядає: що ти там робиш. Коли під час роботи над картиною, де зображені «Руїни», прилітає качка і починає позувати (ця качка є на картині).

Мені дуже хочеться, щоб ви у цих картинах відчули те, що відчувала я, коли їх створювала.

Протягом останніх двох років у мене почали з'являтися зовсім інші картини. На них – наші спільні переживання і прагнення. Я показала війну в Україні. Це емоційно важкі і страшні роботи. Іноді не вистачає слів, щоб передати почуття, а через картини я можу показати те, що сховано глибоко в мені. У триптиху «Шлях до перемоги» я розповідаю про наше прагнення до справедливості, наше майбутнє і мрію про перемогу. Ці три картини після виставки поїдуть до Європи, де будуть представлені у великому міжнародному проєкті, де я презентуватиму Україну. Я всьому світу хочу показати, яке зло несуть рашистські загарбники. Але я вірю в нашу перемогу. В нас немає іншого шляху!

«Художник малює не те, що бачить, а те, що відчуває», – говорив Пабло Пікассо. Можливо, нас через це так вабить світ, зображений на художніх полотнах, адже бачити судилось багатьом, а зуміти передати почуття, викликані побаченням, – одиницям. Розбудити ж в інших цілу стихію думок, відчуттів, асоціацій, мрій здатні образи. Ті, кому вдалося створити палац... ні – живу і прекрасну планету з назвою Душа. Прилітайте, живіть, живіть!

Валентина ХРАБУСТ

Перша лікарня отримала нове обладнання

Відповідно до розроблених та затверджених програм, за рахунок коштів бюджету систематично відбувається оновлення матеріально-технічної бази лікувальних закладів міста. Крім того, за нагальної потреби лікарняним установам, які надають спеціалізовану медичну допомогу, кошти виділяють і на придбання дорогого обладнання.

■ Нещодавно за запитом КНП БМР «Білоцерківська міська лікарня №1» було придбано сучасний клініко-діагностичний аудіометр та дефібрилятор – дуже необхідне медичне обладнання, пишуть офіційні джерела.

■ Про те, як використовується нове обладнання, розповів директор закладу Анатолій Рогов.

■ «Раніше в лікарні діагностику слуху проводили на аудіометрі, якому вже понад 50 років. Після початку повномасштабного вторгнення значно зросла кількість пацієнтів, переважно військово-службовців, аби перевірити слух після мінно-вибухових поранень та контузій. Ми розуміли, що для Білої Церкви просто необхідне нове обладнання, щоб якісно проводити діагностику слуху та призначати лікування патологій. На наше звернення міською радою було ухвалене рішення виділити кошти з місцевого бюджету на придбання високоточного сучасного аудіометра. Наразі це обладнання придбане. Його вартість становить 500 тис. грн.

■ Фірма, яка виграла торги на платформі Prozorro, встановила апаратуру та провела навчання персоналу.

■ У кабінеті, де розміщений аудіометр, за кошти лікарні також виконаний ремонт, витримані всі норми та вимоги щодо звукоізоляції поверхонь, дверей та вікон. Дотримані також норми безбар'єрності, є можливість обстежити пацієнтів на візочках.

■ Апарат портативний, всю отриману інформацію виводить для обробки на комп'ютер. За добу ми можемо провести обстеження 10 осіб. За результатами отриманих обстежень лікар-отоларинголог вже може визначити подальше лікування для пацієнтів, які втратили слух, або надати рекомендації щодо підбору слухового апарата.

■ Переконали, що таке сучасне обладнання є далеко не в усіх приватних клініках, у Білій Церкві кращого точно нема, – наголосив Анатолій Рогов. –

Із початком повномасштабного вторгнення значно збільшилася кількість пацієнтів, які потребують такого обстеження та лікування. Отож втрата слуху під час контузії – не вирок, є можливість повернутися до повноцінного життя, і ми радіємо, що можемо надавати таку послугу. Насамперед ми обслуговуємо військових, решта пацієнтів також можуть прийти до нас за направленням лора».

■ Інфарктне відділення лікарні №1, крім того, поповнилося новим обладнанням за рахунок бюджету громади. Нещодавно для нього придбали дефібрилятор. Обладнання, яке використовувалося до цього, було недостатньо потужне. Лікарі відчували гостру потребу його заміни, аби якісніше надавати медичну послугу хворим.

■ «Наявність якісного дефібрилятора – це не тільки виведення хворого зі стану клінічної смерті, а й відновлення нормального серцевого ритму людини.

■ Дефібрилятор, який ми отримали, – сучасний та потужний, його вартість 290 тис. грн. Завдяки йому вже збережено життя десяткам людей, оскільки використовуємо ми його майже щоденно. Крім того, наявність апарата є вимогою НСЗУ під час підписання пакета з лікування гострого інфаркту міокарда, – відмітив директор Білоцерківської міської лікарні №1. – Ми як некомерційне комунальне підприємство намагаємося основні потреби лікарні, зокрема поточні ремонти приміщень та інше, «закривати» коштами закладу. Проте, коли виникає необхідність придбання дорогого обладнання, – звертаємося по допомогу до влади, і за рахунок цільових програм отримуємо необхідні кошти. Працівники лікарні й наші пацієнти вдячні за придбання цього необхідного обладнання».

Учень із Білої Церкви – стипендіат Президента України

Одинадцятого грудня в залі засідань Вченої ради Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» відбулося урочисте зібрання з нагоди вручення стипендій Президента України.

Цю нагороду щорічно призначають молодим людям, які виявляють глибокий інтерес до вивчення наукових дисциплін поза шкільною програмою, прагнуть проводити наукові дослідження, беруть участь у конференціях, виставках, перемагають в олімпіадах.

Серед нинішніх стипендіатів – й 11-класник Білоцерківського природничо-математичного ліцею-гімназії № 16 **БОГДАН КАРПЕНКО**.

Вітаємо сумлінного учня з високим і заслуженим визнанням та бажаємо подальших успіхів!

ВАШОЇ ДОПОМОГИ ПОТРЕБУЮТЬ НАШІ ЗАХИСНИКИ, ЯКІ ЩОДНЯ ПРОЛИВАЮТЬ СВОЮ КРОВ ЗАХИЩАЮЧИ НАС!

КНП КОР «Київський обласний центр служби крові»
запрошує донорів

0 (I) Резус негативний
A (II) Резус негативний
B (III) Резус негативний
AB (IV) Резус негативний

ЗДАТИ КРОВ – ВРЯТУВАТИ 1 ДОНАЦІЄЮ ДО ТРЬОХ ЖИТТІВ!

Приймаємо донорів за адресою:
м. Біла Церква, б-р Олександрійський 171
з 8.00 до 15.00

з понеділка по суботу

Увага! Працюємо в суботу

Додаткова інформація за телефонами:

098-639-30-76, 050-616-94-34 (з 8.00 до 16.00)

або заповніть форму зворотнього зв'язку на нашому сайті

<https://blood-center.org.ua> і ми Вам зателефонуємо

Для донорів мати паспорт можна в додатку Дія.

Обов'язковий легкий сніданок

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 12 грудня 2023 року № 973 ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТАРИФІВ НА ПЛАТНІ ПОСЛУГИ, ЩО НАДАЮТЬСЯ В КОМУНАЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ БУДИНОК УРОЧИСТИХ ПОДІЙ

Розглянувши пояснювальну записку управління культури і туризму Білоцерківської міської ради від 13 жовтня 2023 року № 459, відповідно до статей 7, 11, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», підпункту 2 пункту «а» статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Переліку платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2011 року № 1271, Порядку визначення вартості та надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затвердженого наказом Міністерства культури України, Міністерства фінансів України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 01 грудня 2015 року № 1004/1113/1556, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 11 жовтня 2023 року № 789 «Про внесення змін в Додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 29 листопада 2022 року № 787 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2023 рік» та з метою приведення тарифів на платні послуги, що надаються в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинок урочистих подій, до економічного обґрунтованого рівня виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Встановити тарифи на платні послуги, що надаються в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинок урочистих подій, згідно з додатком.
2. Визнати таким, що втратило чинність, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 травня 2021 року № 320 «Про встановлення тарифів на платні послуги, що надаються в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинок урочистих подій».
3. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в засобах масової інформації.
4. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

З додатком до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради.

ПОВІДОМЛЕННЯ

08 грудня 2023 року відбулося засідання Журі відкритого архітектурного конкурсу на кращу концептуальну пропозицію комплексного благоустрою території Парку Слави у місті Біла Церква Київської області.

Нагадуємо, що Конкурс було оголошено 11 серпня 2023 року. Тривалість проведення Конкурсу – 4 місяці.

Замовником Конкурсу є Управління містобудування та архітектури Білоцерківської міської ради.

Оголошення про проведення Конкурсу було розміщено:

– на офіційному сайті Білоцерківської міської ради 11 серпня 2023 року;

– на сайті Національної спілки архітекторів України 21 серпня 2023 року;

– в газеті «Громадська думка» від 25 серпня 2023 року.

Час, відведений на проектування, – 3 місяці.

Час, відведений на організацію роботи Журі та підбиття підсумків, – 2 тижні.

Конкурс проводився в один тур.

15 листопада 2023 р., 16:00 год., був крайнім днем подачі конкурсних проектів.

Для участі в Конкурсі зареєстровано 5 (п'ять) конкурсних робіт.

Конкурсні проекти подавалися анонімно під шифром у формі шестизначного числа, як зазначено в Програмі та Умовах Конкурсу.

Це проекти за номерами 0007117, 046824, 135424, 141152, 334052.

Відповідно до Програми Конкурсу, Журі не розглядає проектні пропозиції:

– відправлені або подані після закінчення встановленого терміну;

– анонімність яких була свідомо порушена;

– такі, що не відповідають вимогам Програми та Умовам Конкурсу.

Відповідно до рішення Журі Конкурсу, більшістю голосів визнано, що всі проектні роботи, які подані, не відповідають умовам Конкурсу (протокол №3 від 08.12.2023 р.).

Журі ухвалило рішення визнати Конкурс на кращу концептуальну пропозицію комплексного благоустрою території Парку Слави у місті Біла Церква Київської області таким, що не відбувся (протокол №3 від 08.12.2023 р.).

Авторство конкурсних проектів не розкрито, конверти з деклараціями авторства не порушено в зв'язку з тим, що Конкурс не відбувся.

Втрачене посвідчення водія, видане на ім'я **Дерев'яно Артур Романович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія УБД, № 775262, видане на ім'я **Дерев'яно Артур Романович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

ПРОДАЮ

Килим бельгійський 2 x 2,5 м; телевізор плазмовий 32 x 80; **мікрохвильовку**, 26 л; **пральну машинку** Урал 4 М (750 грн); **ліжко двоспальне**, г/ст.; **спальний мішок 2 x 0,7; стіл-тумбу; відеокамеру** Panasonic SLIM. Ціни договірні. Тел. 067-250-87-58 (Валентина).

ПРОДАЮ

нові одно- та двоспальні підковдри. Ціни договірні. Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

Закупуємо ВРХ:

-Корови(37-42грн за кг);

-Бици(60-62грн за кг);

-Телиці(55-58грн за кг);

-Коні(25-30грн за кг); -лежачі та дорізі.
096-849-72-59,Вадим

ВІДДАМ У ДОБРІ РУКИ кошеня ("хлопчик"), 1,5 місяця, окрас – біле з жовтим, жвавий, усе їсть. Тел.: 099-35-39-970.

ВІКНА, ДВЕРІ ІНТЕРЛАЙН

ОПТОВІ ЦІНИ ВСІМ

виробництво – м. Бровари, вул. Аркадія Голуба, 5а.

Доставка по області **БЕЗКОШТОВНА.**

095-025-16-08.

ШУКАЮ ПІДРОБИТОК.

Бабця напрокат на декілька годин. Тел.: 096-142-06-72.

ПРОДАМ

Шубу жіночу, нову, штучну, коричневу, розм. 54, недорого; **шапку** жіночу норкову коричневу; **ялинку** штучну, 1 м, ціна договірні. Тел.: 098-603-66-69.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний
Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Святкове меню на Різдво

Кутя – головна страва

Вона символізує достаток і благополуччя в домі та завжди робиться солодкою – з медом, маком, сухофруктами, цукатами, цукром, узваром – щоб усій сім'ї увесь наступний рік солодко жилося. Кутя – це зерно, а значить, символ вічного відродження і віри в Христа.

2 склянки пшениці (або перловки), 1 склянка маку, 100 г меду (або 0,5 склянки цукру), 30 г очищених горіхів, 50 г родзинок, сіль за смаком.

Замочити пшеницю (перловку) на кілька годин у холодній воді. Злийте воду, промийте зерно, залийте чистою холодною водою і поставте варитися до готовності (приблизно 30-40 хвилин).

Родзинки та мак попередньо замочити у гарячій воді. Маку потрібно півгодини, родзинкам – до 15 хвилин. Волоські горіхи подрібніть. Змішайте мак, горіхи, родзинки мед, пшеницю та добре вимішайте. Додайте цукор чи мед, узвар.

Салат з куркою та чорносливом

300 г курячого філе, 200 г чорносливу, 1 буряк, 3 зубчики часнику, 100 г волоських горіхів, майонез і спеції.

Відваріть буряк до готовності, почистіть і натріть.

Відваріть курку і поріжте. Подрібніть часник і горіхи. Чорнослив залийте окропом на

10 хвилин, обсушіть і теж наріжте.

Все змішайте і заправте салат майонезом зі спеціями.

Овочевий салат з грибами

Гриби – 1 банка, болгарський перець – 1 шт., огірки свіжі – 2 шт., огірки солоні – 1 шт., зелень, олія, відварена квасоля.

Перець та огірки помити, порізати соломкою. Солоні огірки теж порізати.

Злити рідину з консервованих печериць або будь-яких інших грибів та змішати з рештою інгредієнтів. Все перемішати та посолити. Заправити олією, прикрасити зеленню.

Січеники

Куряче філе – 400 г, цибуля – 4-5 шт., яйце, часник – 2 зубчики, панірувальні сухарі – 100 г, сіль, чорний перець за смаком, олія – 100 мл.

Дрібно наріжте куряче філе. Додайте до м'яса подрібнені цибулю та часник, яйце, посоліть і поперчіть. Ретельно перемішайте.

Сформуйте котлети, запаніруйте в сухарях. Обсмажуйте приблизно 10-15 хвилин.

Свиняча корейка

Свиняча корейка на кістці – 1,5 кг, гірчиця – 2-3 ст. л., часник, гострий перець, сіль, спеції за смаком.

М'ясо промийте. Наріжте часник, перець.

М'ясо натріть спеціями, часником та гострим перцем. Змастіть шаром гірчиці. Потім покладіть у рукав для запікання. М'ясо повинне промаринуватися щонайменше дві-три години у холодильнику.

Запікайте корейку годину при температурі 180°C.

Під час запікання можна розрізати рукав та поливати м'ясо соком, що утворюється.

«У Віфлеємі новина, Діва Сина породила...» – так звеличуємо ми подію Різдва Христового у наших колядках. Віфлеєм – місто, де народився Спаситель Світу. Цікаво, що єврейська назва міста «Бет-Лехем» так само, як і арабська «Беїт-Лахам», означають одне і те ж – «Дім Хліба». Таку назву дав місту патріарх Авраам, пророкуючи майбутнє народження в ньому Хліба Життя – Христа Спасителя. Ще Віфлеєм відомий як «місто Давида», бо тут він народився і до помазання на царство пас в околицях Віфлеєма отари свого батька Єссея.

Місце, де здійснилася історична мить Різдва Христового, розташоване південніше тогочасного Віфлеєма. Ця печера (слов'янською – вертеп) слугувала захистом від негоді для пастухів і тварин. Подібних печер і дотепер багато в околицях міста Давидового.

Саме в такій печері-стайні зволив прийти у світ Син Божий. Народження Спасителя в темній печері мало символічне значення: аби містично перемогти царство сатани. Христос народився нижче від рівня землі, ніби у самій серцевині гріховного занепаду. З тої темряви,

фізичної і духовної, з а с я л о Світло Правди. «І породила Сина Свого Первенця, і сповила Його, і поклала Його в ясла» (Лк. 2, 7).

На д яслами Спасителя вже перші християни побудували дім молитви. У 326 році зі щедрих дарів імператора Костянтина Великого та його

в Євангелії від Марка (1, 1-17).

На схід від Віфлеєма, в долині, розташоване поле, на якому пастухи в ніч Різдва почули радісну звістку від Ангела про прихід Месії. Тут у

Подорож до Святої Землі ВІФЛЕЄМ

матері Єлени постав монументальний храм-базиліку, котрому судилося пережити численні драматичні події і зберегтися до наших днів. Вже більше шістнадцяти століть у цьому храмі служиться Св. Літургія. Весь храм, за винятком невеличкого лівого крила, належить православним. Гвинтові сходи під вівтарем введуть до печери Різдва Христового. Місце Різдва прикрите білою мармуровою плитою, а там, де стояли ясла, вмонтовано срібну зірку з чотирнадцятьма променями. Вони символізують 14 поколінь родоводу Ісуса Христа, викладеного

старозавітні часи моавитянка Руф збирала колосся на полі гостинного Вооза (Руф 2, 3-8). Цариця Єлена збудувала на цьому полі християнський храм, залишки якого збереглися до наших днів. Там же, у печерній церкві, поховані пастухи, а віднедавна ченці лаври Савви Освяченого заснували на цьому місці монастир.

Цікаво, що мешканці села, яке розмістилося поруч, – православні араби, які, незважаючи на тяжку історичну долю, зберігають свою віру вже два тисячоліття.

Підготував Микола ОТИЧЕНКО

...Вітер штовхав у спину. Сніг замітав сліди. Вулиця була майже безлюдна. Холодна і байдуха...

...Дана тихенько зачинила за собою двері. Назавжди. Чоловікові залишила записку: «Будь щасливий. Без мене...» За нею сплохляться, коли треба буде принести гарячі блюда, помінати посуд. Цікаво, чоловік уже перерахував «подаровані» ним гроші, які вона змушена повернути назад?

Володимир уже кілька років дарує їй на Різдво гроші. Мовляв, шопінг для дружини – гарна забавка, тож хай тішиться. Жест щедрості робить у присутності своїх батьків, брата і його сім'ї, друзів. Усі мило усміхаються, поїдаючи заздрисними очима конверт з валютою.

Ніхто не знає, що Дана повинна «подарунок» повернути назад чоловікові. Щоразу Володимир перераховує гроші і самовдоволено каже:

– Гарно придумав, правда?

Для себе подарунки Володимир купує сам. Недешеві. Гостям заявляє: від дружини.

Цього разу все було за старим сценарієм. Дана «подарувала» чоловікові дорого мобільку. Він їй – конверта з грішми. Обдарував батьків та інших гостей. Данину родину на забави Володимир не кликав. Був ображений.

– Ти, невісточко, справила б собі щось модне, – вколола свекруха. – А то маєш вигляд, наче Попелюшка.

– Вона збирає гроші для лелеки, аби заплатити, щоб дитину приніс, – «пожартував» свекор.

Всі засміялися. Цієї миті Дана вирішила піти від чоловіка. ...Ніхто не знає, що через Володимира вона втратила свого первістка. Він не зрадив, коли сказала про вагітність. Бо якраз почали приносити сякі-такі прибутки дві їхні невеличкі крамнички. А ще купив «буса», аби самому їздити до Польщі на закупи. А тут – дитина. Це ж стільки нових видатків.

– Ми давно чекали нашого маленького або маленьку, – раділа Дана. – І ось... Вона обійняла чоловіка. Він її відштовхнув. Неочікувано, різко. Втративши рівновагу, Дана впала. В очах потемніло. Чоловік викликав «швидку». Сказав лікарці, що в дружини запаморочення. Дитину Дана втратила. Володимир натякнув: ти ж не розповідатимеш усім і вся про нашу маленьку сварку...

А тут ще okazія з бабусиною квартирою. Однокімнатку в «хрущівці» бабуся заповіла Дані з сестрою. Володимир наполягав: помешкання слід продати, гроші поділити. І Данину частку вкласти в бізнес.

Дана, знаючи, що батько не любить старшої сестри, вирішила: у бабусиній квартирі житиме Леся.

Різдвяна казка під подушкою

Данин батько для Лесі – вітчим. Одружився з мамою, коли їй було чотири роки. Леся народилася з вадою: одна ніжка – коротша за іншу. Рідний тато втік майже одразу після народження доньки. Через кілька років, як казала бабуся, до мами «пристав» Степан, бо обридло жити в гуртожитку. Лесі Степан не любив. Соромився, коли мама брала її в гості. За все життя Леся двічі була в селі у Степановій родині. Коли народилася Дана, Степан взагалі перестав звертати на Лесю увагу. Дівчинка відчувала: їй не вельми раді. Найбільшою втіхою стала маленька сестричка, яка до Лесі усміхалася й тягнула крихітні ручки.

Пізніше Леся почала хвилюватися, що Дана буде її соромитися, так само, як батько та його родина. Але Дана любила старшу сестру.

...Дана називала свого Володю Вовчиком. А Лесі хлопця не подобався.

– Здається мені, Данусю, твій Вовчик у ліс дивиться.

Дана сміялася з Лесиною жарту: – Вовчик мене кохає. Ми будемо щасливі. Ти хіба не рада?

– Рада...

...Після одруження Дана почала розуміти: її Вовчик – заздрисний і скупий. А після Даниного вчинку з бабусиною квартирою Володимира мало не схопив інфаркт.

– Як ти до такого додумалася?! – репетував. – Тій кривій качці мало місця в батьківській хаті? Думаєш, до неї принц прикульгає, якщо житиме окремо?

Данина мама чула сварку й образилася за «криву качку». Батько з полегшенням зітхнув: нерідна донька завжди мозолила очі. Володимир «записав» тещу з тестем, а заодно й Лесю, у вороги. Перестав ходити до Даниних батьків і до себе не запрошував. Зрештою, ті образилися й на Дану...

А потім почалися приниження з різдвяними подарунками. Коли вперше Володимир подарував конверта з грішми, Дана й не підозрювала, що це була гра на публіку. Щойно гості пішли з хати, він сказав:

– Потішилася подарком? Пора повертати.

– Тобто?..

– Штуку «баксів» давай. Ти справді подумала, що я їх тобі подарував. Ха-ха!

Володимир перерахував гроші. Дана ошелешено дивилася на чоловіка. Якби хтось розповів щось подібне – не повірила б.

...Володимир зателефонував, коли Дана вже була біля сестрино будинку.

– Ти де поділася? – злісно запитав. – Розіграла сцену ображеної? А тепер повертайся додому. Гості в хаті.

– Я забула написати, щоб ти знайшов нового бухгалтера. Мене більше нема ні в твоєму житті, ні в бізнесі. Веселої забави!

Аж тепер розплакалася.

– Данусю, що трапилося? – тепло обняла її сестра.

– Я пішла від нього. Ти ж нічого не знаєш, Лесю... Я не можу більше обманювати себе і всіх. Одне моє життя було для людей – така собі імітація щастя. Інше – моє. Не щасливе...

Упереміш зі слізьми Дана вперше розповідала правду про Володимира, про те, як з ним жила. Про втрачену дитину і принизливі подарунки... Про свекрів невдалий «жарт», який поклав край її терпінню.

Леся, як колись у дитинстві, заспокоювала Дану:

– Все недобре минеться. Пам'ятаєш, бабуся казала, якщо виникла якась суєта, треба придумати казку і покласти її під подушку. Казка – це віра в добро. Я постелю тобі, Данусю. Зроблю чаю з трав і меду. І не забудь покласти казку під подушку. В різдвяний час казки оживають, казала бабуся.

Дана випила чай, лягла, скутулася бубликом і думала про своє нове життя. Справжнє. Без гри на публіку. Це й буде її казка.

Леся довго не могла заснути. Згадувала своє безрадісне дитинство. Скільки казок вона клала у дитинстві під подушку! Хотіла бути такою, як усі діти. І щоб її любили. Казки трішки справдилися. Бо, крім бабусі, її любила ще й Дана. І Леся за це почала класти казки під подушку молодшої сестрички.

Ось і тепер поклала під Данину подушку різдвяну казку, скупану в тихих сльозах. Це була казка про вдячність і щастя...

Ольга ЧОРНА

Сайт Сторінка UA	П'ятниця, 22.12 ніч 0 день +2	Субота, 23.12 ніч 0 день +3	Неділя, 24.12 ніч -1 день +1	Понеділок, 25.12 ніч 0 день +3	Вівторок, 26.12 ніч -1 день +2	Середа, 27.12 ніч -2 день +1	Четвер, 28.12 ніч -1 день +1
------------------------	-------------------------------------	-----------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------

У справжніх чоловіків дружини щасливі, у решти – сильні.

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.